

Genesis 14,1-2.8-20

1 V oněch dnech šineárský král Amráfel, elasarský král Arjók, élamský král Kedorlaómer a král pronárodů Tideál 2 vedli válku proti Bérovi, králi sodomskému, Biršovi, králi gomorskému, Šineábovi, králi ademskému, Šemeberovi, králi sebójskému, a králi z Bely, což je Sóar. ...

8 Tu vytáhl král sodomský a král gomorský a král ademský a král sebójský a král belský, totiž sóarský, a seřadili se v dolině Sidímu k boji proti nim, to jest: 9 proti élamskému králi Kedorlaómerovi, králi pronárodů Tideálovi, šineárskému králi Amráfelovi a elasarskému králi Arjókovi; čtyři králové stáli proti pěti. 10 Dolina Sidím je plná asfaltových studní. Král sodomský a gomorský se do nich při útěku propadli. Ti, kteří zůstali, utekli do hor. 11 Útočníci pak pobrali všechno jmění Sodomy a Gomory i všechny potraviny a odtáhli. 12 Vzali s sebou též Abramova synovce Lota s jeho jméním, sídlil totiž v Sodomě, a odtáhli.

13 Tu přišel uprchlík a pověděl o tom Hebreji Abramovi, který bydlil při božišti Emorejce Mamreho, bratra Eškólova a bratra Anérova; ti byli s Abramem spjati smlouvou. 14 Když Abram uslyšel, že jeho bratr byl zajat, vytrhl se svými třemi sty osmnácti zasvěcenci, zrozenými v jeho domě, a sledoval útočníky až k Danu. 15 V noci se pak proti nim se svými služebníky rozestavil a pobíjel je a pronásledoval až po Chóbu, jež je na sever od Damašku. 16 Všechno jmění přinesl zpět a nazpět přivedl též svého bratra Lota s jeho jméním, i ženy a lid.

17 Když se vracel po vítězství nad Kedorlaómerem a nad králi, kteří stáli na jeho straně, vyšel mu vsříc král sodomský k dolině Šáve, což je Dolina královská. 18 A šálemský král Malkisedek přinesl chléb a víno; byl totiž knězem Boha Nejvyššího. 19 Požehnal mu: "Požehnan bud' Abram Bohu Nejvyššímu, jemuž patří nebesa i země. 20 Požehnan bud' sám Bůh Nejvyšší, jenž ti vydal do rukou tvé protivníky." Tehdy mu dal Abram desátek ze všeho.

Války a zvěsti o válkách, obrazy obětí násilí, ochromující pomýšlení na nezastavitelnou valící se sílu zbraní, beznadějně pomýšlení na to jak, jsou v tom lidé - jsme my lidé - nepoučitelní. Od takových zpráv a obrazů se nám chce utéct - skrýt se před nimi - třebaš ve skrýši kolem slova Božího. A pak otevřeš bibli - začneš pěkně od Abrahama - a máš to znova na stole. Co s tím?

Když nám to vypravěč v dnešním díle takhle natvrdo naservíroval, nepřeskakujme.

Naslouchejme - o to pozorněji, že nás tady v téhle zemi válečné násilí ani činy plné nenávisti a bezcitnosti přímo nezasahují. O to prohnaněji se s tímhle tématem v téhle klidné zemi pracuje:

Když znějí zvěsti o válkách a násilnických činech - ozývá se k tomu z mnoha stran - že doba velí starat se jen o sebe. A tak se jedni papaláší fotí se zbraněmi - a jiní zas práskají bičem údajných hrozeb nad hlavami vystrašených občánků, aby zakryli, že jinak nemají co nabídnout. O to pozorněji sledujme, kudy povede dnes cesta Abrama - cesta svědka, povolaneho k Boží budoucnosti:

Abram a Lot se rozešli. Lot šel bydlet do kraje sodomského, který už na první pohled sliboval bohatství - a na Abrama zbyly sluncem spálené kopečky. Lot jde bydlet do Sodomy. *"To bylo předtím, než ji Bůh zničil,"* poznamenává vypravěč - a jen obrátíš list, je to tady: *"I stalo se v oněch dnech, že Amráfel byl králem v Šineáru a Arjok v Elasaru..."*

JDOU DO VÁLKY, všichni ti potentáti s vznešenými jmény, předem ohlašujícími jejich neporazitelnost. Devět jich je, čtyři velmoci proti pěti králům z Kenaanu. Jdou do války, protože jeden druhému nepřejí život ani majetek. Proběhla bitva, vyzbrojenější a početnější vyhráli, na slabší zbyl trapný útěk - a ti, kdo zůstali bez ochrany, přišli o majetek, jdou do otroctví. A mohou si leda gratulovat, že zachránili holý život.

Abramovi se to vyhnulo,

neboť okupační vojska se netrmácejí přes kopce, když mohou táhnout úrodnou nížinou přímo k cíli - a pak, jak po dálnici, nerušeně s bohatou kořistí domů. Abram sedí v závětrí - a kouká na to běsnění tam dole. Tak jako když my v tomhle klidném koutě světa sledujeme, co za hrůzy se děje jinde. Jenomže než stačí říct „Sáro,podej mi jedno dobře vychlazené,“ přiřítí se uprchlík se zprávou o Lotovi: „Tvého bratra vlečou do zajetí!“

Najednou to není kdesi v bezpečném odstupu v TV - najednou to máš tváří v tvář. Lota vlečou do zajetí.

Lot se nestačil v zemi sodomské zabydlet a užít jejího bohatství, a už s ním mávají síly, co dokážou tak bezcitně přeorat poměry tohoto světa i jednotlivých životů.

Co na to Abram?

Zamoralizuje si ze své rozhledny jako ten, kdo se směje naposled? *"Jo, to už tak bývá, drahý synovče, hrabivče, vybral sis sídlo v zemi majetku, to samozřejmě přitahuje krále, kteří rádi mají, tak musíš holt spolknout to, co k tomu patří."*

Nebo se zamyslí? - *"Hrozně mě to mrzí, ale já ti nemohu pomoci, vždyť co já zmůžu s hrstkou čeledínů proti té válečné mašinerii?"*

Ani tak, ani tak. Abram znovu vyráží. Neboť Lot, jeho bratr, je v nouzi a Abram se vydává na cestu, aby ho zachránil. Víra ho znovu uvádí do pohybu. Ještě ani kousek zaslíbené země nemůže Abram označit za svůj, ale duch zaslíbené země, ten už tu vane. Duch Božího Království.

Táhne do boje, aby vysvobodil Lota - TO JE KRÁLOVSKÉ. A skočit do ohně pro někoho, kdo si to nezaslouží - bez okolků pomoci tam, kde není jiného pomocníka - to je KNĚŽSKÉ. Jakoby tu proznívalo královské a kněžské slovo, jež za čas zazní z úst dalšího cizince, který stejně jako Abram nemá kde by hlavu složil: *"Když tě někdo uhodí do jedné tváře, nastav mu i druhou, a bude-li tě nutit, abys s ním šel jednu míli, jdi s ním dvě."*

(318)

A stalo se v těch dnech... čtyři králové proti pěti. Války a zvěsti o válkách. Jsou to jediné dějiny, které známe? Ne, díky Bohu se děje ještě něco jiného: *Abram je tam se svými "třemi sty osmnácti vycvičenými."*

Abram na to nebyl sám. Ale v čem bylo těch jeho 318 vycvičených?

To v příběhu nestojí, ale rabíny to přivedlo na myšlenku, že byli cvičeni v Tóře. Abram a jeho muži - dosl. "děti" - byli především v dobré kondici duchovní. Vždyť právě solidaritě s bratrem v nouzi učí Tóra, Zákon Hospodinův. V TAKOVÉM náboženství byli Abram a ti jeho cvičeni.

Ne v náboženství ziskuchtivosti, rvavosti - ani v náboženství, jehož bohem je a starost jen o sebe sama a refrémem *nehas co tě nepálí* - ale v náboženství, v kterém jde o bližního: *miluj bližního svého jako sebe sama.*

V takovém náboženství byli Abram a ti jeho cvičeni. A v bitvě zvítězili.

Proto má cenu sledovat Abrama - aby srdce, které se tak snadno rozechvěje úzkostmi z velkého divokého světa - a ještě snadněji sobectvím - se znovu nadechlo důvěry: Tak tudy vede cesta, která má budoucnost! Cesta, která míří a vidí dál. Cesta nasazení pro druhého. A protože s tím to naše srdce neumí samo sebou počítat - čeká nás spolu s Abramem na závěr toho příběhu ještě překvapení. Jakoby rovnou z nebe. (Převyprávím to volně podle N. ter Lindena, protože málokdo těmhle příběhům rozumí jako on)

Abram a Lot jedou zpátky. Domů. Lot se vrací do Sodomy. Kam se vrací Abram? Nehledá pozemskou jistotu, hledá město, jemuž položil základy Pán v nebi, byť z něj Abram ještě neviděl ani kámen. Průvod se ubírá úžlabinou. Nad nimi, na hoře, leží město. Šálem. Za tisíc let tu zbuduje David město svých snů: Jeru - Šálem. Slyšíme tu slovo Šalom. **Pokoj.** Ten pokoj, co není možný bez svobody a bratrství.

A tu jakoby pozvání a zaslíbení bylo pozdraveno naplněním. Jakoby odněkud z výšky bylo vyřčeno AMEN k hladu jednoho srdce. Z čistého nebe najednou sestupuje tichá postava. Malkísedek - král Šálemu. **Desátý** král v tomhle příběhu.

Co přineslo těch devět králů? Válku. *LACHAM*. Ale desátý král? Přináší chleba. *LECHEM*. A *Malkísedek, král Šálemu znamená: KRÁL SPRAVEDLNOSTI JE KRÁLEM MĚSTA POKOJE*. Spravedlnost a mír patří k sobě. A co Bůh spojil, člověk nerozlučuj. Noc násilí ustoupila. Svítá den pokoje. Je tu Malkísedek. Král a kněz města Šálemu. Slyšel, jak Abram královsky a kněžsky přispěchal na pomoc svému bratru Lotovi, jak nesobecky nasadil vlastní kůži - a poznal v Abramovi spřízněnou duši. Vystupuje z šera, aby Abrama pozdravil a poželal mu: "*Co tys učinil, co děláš, je přesně to, na co svět čeká.*"

Zatím jsme v tom příběhu narazili na krále, kteří umějí jen brát - majetky i životy. Ale Malkísedek vstupuje na scénu jako král, který **slouží** - s chlebem a vínem v rukou. Doprostřed světa, kde jedni druhé obírají o majetek, život a bezpečí - **PODÁVÁ** Abramovi chleba a víno: "*Vezmi a jez, Abrame, musíš mít hlad i žízeň, musíš být unavený, byla to dlouhá, těžká noc.*" Pak se Malkísedek vrátil zpět do svého města. Potkali jsme ho jen na chvíli. Kdo byl? Nikdo o něm nic neví. Ale zjevil se tu jako ztělesněný svědek kněžství, které je víc než kněžství náboženských profesionálů.

Je nasazením pro ohroženého bližního. Stejně jako u Ježíše. Ani ten nebyl z kněžského rodu. A také kolují o jeho narození divné zvěsti. O jeho konci ani nemluvě...

Ale my už od starého Abrama smíme věřit: Tam na nebesích, po pravici Boha Otce, sedí král, kterému záleží na našich lidských zápasech. Na tom, jestli chceme v životě jen urvat a mít - a nebo chceme být lidmi lásky a naděje - tak - jako Malkísedekovi záleželo na Abramovi. I nás přichází pozdravit a posílit - chlebem a vínem - abychom se právě uprostřed nepokoje, strachu a nenávisti stávali bratry těm, kdo to potřebují.

AMEN.

Gn 14; Sa 24.9.17

Pozdrav

Píseň: 614,1+3

In: Hospodine, pomoz! Se zbožným je konec, berou za své věrní mezi lidmi. Jeden druhého svou řečí šálí, mluví úlisnými rty a obojakým srdcem. (Ale) co vysloví Hospodin, jsou slova ryzí, stříbro přetavené do kadlubu v zemi, sedmkrátě protříbené. Amen (Ps 12,2n.7)

Píseň 418,1-4

Modlitba

Přicházíme, Pane, ze světa, kde se tak lehce rozmáhá násilnictví a schopnost převálcovat druhé silou. Jakoby se vytrácela síla ze slov jako je milosrdenství a pravda - a lidské rozhodování stále víc ovládaly polopravdy, lži, výkřiky nenávisti a nelidskost. Kolik nevinných obětí zůstává po řádění násilníků, a kolik zmatených duší po řádění lživé propagandy! Mate nás to, nevíme si s tím rady, zůstávají otázky - kde začíná a končí zápas o bližního, k čemu dnes zápas o spravedlnost? Jak ti máme věřit? Jaké máš pro nás slovo? Děkujeme, že tváří v tvář tobě můžeme vyslovit svoje otázky i svou bezradnost. A děkujeme, že po tom všem smíme ztichnout - a naslouchat, jakou máš pro nás odpověď. Prosíme tedy o tvého Ducha, ať zavěje, otevře uši i srdce, naučí slyšet - i poslouchat. Věříme, že nám slovo od tebe zazní - pro Ježíše Krista, v jehož jménu jsme se shromáždili. Amen.

1. čtení Žd 5,5-10.7,1-3

Děti do nedělký - evangelista

Píseň 236

kázání Gn 14,1-2.8-20

Píseň 627

Ohlášení

Přímluvy ("Kyrie eleison")

Poslání Ř 12,1-2.21

Požehnání

Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici. Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení nyní i navěky. AMEN

Píseň 418,5-6